

ק"פ 16451/05/21 - אברהם שאול - ז"ל, יצחק שאול נגד שמואל בסון, עמי בסון, רבקה בסון

בית משפט השלום ברמלה

ק"פ 16451-05-21 שאול ואח' נ' בסון ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
הקובלים: 1. אברהם שאול - ז"ל.
2. יצחק שאול באמצעות ב"כ עוה"ד יגאל גולדשטיין
נגד
הנאשמים: 1. שמואל בסון
2. עמי בסון באמצעות ב"כ עוה"ד יאיר איתן 3. רבקה בסון
באמצעות ב"כ עוה"ד רועי לוי אבשלום

החלטה

בקשה לביטול כתב-קובלנה נוכח טענה מקדמית לפגם או פסול בכתב-האישום לפי סעיפים 149 ו - 150 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982.

סעיף 70 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 קובע: **"הוראות חוק זה הנוגעות לכתב אישום יחולו על קובלנה, בשינויים לפי העניין** : בכל מקום שמדובר בכתב אישום גם קובלנה במשמע, ובכל מקום שמדובר בתובע גם קובל במשמע, אם אין כוונה אחרת משתמעת".

סעיף 85 לחוק הנ"ל קובע מהו המבנה של כתב-אישום, ובין השאר עליו לכלול את **"תיאור העובדות** המהוות את העבירה...**ציין הוראות החיקוק שלפיו מואשם הנאשם... שמות עדי התביעה"**.

על כן, כך בדיוק צריך להיראות כתב-קובלנה המוגש לבית-המשפט - הא ותו לאו.

בנוסף, סעיף 68 לחוק הנ"ל מאפשר לכל אדם להגיש קובלנה, אך רק בעבירות המנויות בתוספת השנייה לחוק. אין להגיש כתב-קובלנה בעבירות שאינן מנויות התוספת השנייה.

עיון בכתב-הקובלנה מלמד, כי נפלו בו מגוון רחב של פגמים מהותיים, שאינם מאפשרים לבית-המשפט אלא להורות על ביטול, ואלו הם:

ראשית:

כחוט השני עוברת בכתב-הקובלנה הטענה שלפיה הנקבלים זייפו מסמכים וכל זאת בניגוד לסמכות המאפשרת להגיש כתב-קובלנה בעבירה של זיוף, שאינה מנויה בתוספת השנייה. למעשה, המעיין בכתב הקובלנה למד, כי מאחורי פרגוד כלל הטיעונים מסתתרת טענה חבויה, מרכזית המייחסת לנקבלים מעשה של זיוף. כך, למשל הטענה:

וכן:

וכן:

אכן, הקובלים ערים לכך, שלא ניתן להגיש כתב-קובלנה בעבירת זיוף, וכי כתב-הקובלנה שלהם מכיל עובדות הטוענות בעניין זה, אולם הם מציעים לבית המשפט "פתרון קסם", וזאת כבר בתוך כתב-הקובלנה:

התבלבלו לקובלים היוצרות: הסמכות לפי סעיף 184 לחוק הנ"ל הינה סמכות שבדיעבד ולא סמכות לכתחילה, המאפשרת לפתוח עבור הקובלים את האפשרות להגיש כתב-קובלנה במסווה של עבירות אחרות, וזאת בניגוד לסמכות בדין שאינה מאפשרת להם הגשת כתב-קובלנה בעבירה של זיוף לכתחילה.

שנית:

בכתב- הקובלנה הגידור הקובלים את הקשר בין הצדדים באופן הבא:

כלומר, קובל מספר 2 הינו אחיהם של הנאשמים.

כאמור, לא ניתן להגיש קובלנה פלילית אלא בעבירות לפי התוספת השנייה לחוק הנ"ל.

התוספת השנייה קובעת, בין השאר, כדלקמן:

(1) "עבירות לפי סעיפים 189, 190, 192, 194, 196, 223, 334, 336, 379, 380, 447 זולת אם נעברה

עמוד 2

העבירה כשהעבריין נושא נשק חם או קר, 452, 494 ו- 496 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ולמעט עבירות כאמור, שנעברו כלפי בן משפחה; לענין זה, "בן משפחה" - כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991

"בן משפחה" כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה מוגדר כדלקמן:

"בן משפחה" - לרבות מי שהיה בן משפחה בעבר, והוא אחד מאלה: (1) בן זוג, הורה או בן זוג של הורה, הורה של בן זוג או בן זוגו של ההורה, סב או סבתא, צאצא או צאצא של בן זוג, אח או אחות, גיס או גיסה, דוד או דודה, אחיין או אחיינית".

על כן, מאחר וטענות הקובלים הם ביחס לאחיהם, לא ניתן לברר טענות שכאלה במסגרת קובלה פלילית, ואך טבעי הוא הדבר שכלל טענות שכאלה ראיות לבירור במסגרת בית-המשפט לענייני משפחה, במסגרת ההליכים המקובלים שם.

שלישית:

אל כתב-הקובלנה צורפו ראיות שונות, שלא ניתן לצרפן. כשם שאין מצרפים לכתב-אישום ראיות, אלא במסגרת הליך הבאת הראיות - כך גם אין לעשות בכתב-קובלנה.

בית-המשפט הניגש אל כתב-קובלנה אינו יכול להיחשף לראיות, ובכלל זה לראיות בלתי קבילות, אלא במסגרת הליך של הבאת ראיות מוסדר, בהתאם לדיון.

כך, למשל, צורפה ראייה מרכזית שבאמצעותה מבקשים, כפי הנראה, להוכיח את טענת הזיוף:

לא זו אף זו: כתב-הקובלנה מפרט את מסקנות המומחה מטעם הקובלים ועורך בהן דיון מעמיק. דיון שכזה אין מקומו במסגרת כתב-הקובלנה.

וכן, צורף:

וכן:

וכן:

ועוד כהנה וכהנה ראיות שצורפו בניגוד לדין.

רביעית:

כתב-הקובלנה אינו מנוסח בלשון עובדתית הכוללת טענות הנטועות בזמן ובמקום, אלא הוא רווי טענות כלליות, ללא פירוט ובלא אבחנה בין הנקבלים השונים, למעשיהם, כגון:

ללא היכן? מתי? מי מן הנקבלים עשה זאת ומי מן הנקבלים עשה אחרת? - כולם הפכו מקשה אחת.

חמישית:

בכתב הקובלנה הרחיקו הקובלים עוף אל שלב גזירת הדין, בבקשתם:

בנוסף, הקובלים עתרו לקבלת סעד מבית-המשפט, שאינו מצוי בסמכותו במסגרת הליך זה, כלומר שבית-המשפט יורה על הגשת כתב-אישום נגד הנקבלים, והרי עצם הקובלנה היא כתב-האישום:

וכן:

שישית:

עיון בכתב-הקובלנה מלמד, כי יתכן בהחלט שהקובלים נקלעו לכלל בלבול ביחס לשאלה מהו ההליך שאותו הם יזמו - האם מצוי בתחומי המשפט הפלילי או שמא מצוי בתחומי המשפט האזרחי, והם לא נתנו דעתם, כי מדובר בהליך הפלילי.

כך, ניתן למצוא התייחסות לשאלות של **דיני התיישנות** מתוך המשפט האזרחי ולא מתוך המשפט הפלילי:

באמרת אגב אציין שיתכן וקיימת שאלה נכבדה של התיישנות לפי סעיף 9 לחוק דלעיל, אך במסגרת החלטה זו איני סבור שאני נדרש לה.

שביעית:

הקובלים צרפו לכתב-הקבילה הצעת פשרה שהוצעה במחלוקת ביניהם במסגרת ההליכים החוץ פליליים המתנהלים וזאת בניגוד לדין:

אין להבין, ממתי מצרפים לכתב-אישום/כתב-קובלנה את הצעת הפשרה או את פרטי המשא ומתן שמנהלים הצדדים מחוץ לכותלי בית-המשפט, וממתי מזמינים **כבר בכתב-הקובלנה** את בית-משפט זה, **במסגרת הליך פלילי**, להציע הצעות פשרה נוספות באופן שמרמז, כאילו הנקבלים מסכימים לפשרה, על כל המשתמע מכך ביחס לנטען בכתב הקובלנה ?

שמינית:

כתב-הקובלנה מייחס לנקבלים את העבירות הבאות:

אולם עיון בעובדות המתוארות בכתב-הקובלנה מקים יסוד סביר למסקנה, כי עיקר העיקרים הוא בטענה בדבר **זיוף** ולא ביחס לעבירות דלעיל, שהעובדות הנטענות, לכאורה, כלל אינן מגבשות את יסודות אותן עבירות.

ההליך הקודם:

ויודגש קובלנה זו הינה הפעם השנייה שבה מגישים הקובלים קובלנה פגומה. בפעם הקודמת, במסגרת ק"פ 66472-11-20 ביטלתי את כתב-הקובלנה והורתי להם שאם ימצאו לנכון יגישו בהתאם להוראות הדין, כדלקמן:

והנה, לא רק שהקובלים לא הגישו כתב-קובלנה מתוקן בהתאם להוראות הדין, אלא שמסתבר שהם הוסיפו פגמים על פגמים, אף כאלה שלא מצאו ביטוי במסגרת כתב הקובלנה הראשון. הלכה למעשה, עתה הגישו הקובלים כתב-קובלנה "בתחפושת": אם בפעם הקודמת הם ציינו במפורש את עבירת הזיוף - עתה ציינו אותה במסווה תוך שימוש באמתלה בלתי חוקית.

תוצאה:

ריבוי הפגמים דלעיל, אינו מאפשר לנקוט בהליך שבמסגרתו אורה על תיקון כתב-הקובלנה.

על כן, אני מקבל את הבקשה ומורה על ביטול כתב-הקובלנה.

בפעם הקודמת לא ציוותי על הטלת הוצאות נגד הקובלים כלפי הנאשמים, אולם נוכח התנהלותם של הקובלים, אשר הטרידו את הנאשמים **בשתי קובלנות שונות**, לשתי ישיבות הקראה, גרמו להם להגיש את הבקשה לביטול כתב-הקובלנה, אני פוסק שהקובל 2 בלבד (נוכח פטירת הקובל 1) ישלם לכל אחד מן הנקבלים הוצאות משפט בסך 3,000 ₪ וזאת בתוך 30 ימים, שאם לא כן יישא הסכום הפרשי ריבית והצמדה כדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

מועד הדיון בטל.

התיק סגור.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשפ"ב, 27 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.